

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-416/21
17.08.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Ружице Ђурђевић, председника већа, Мирјане Војиновић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 3 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорице Ђоковић из Чачка и адвоката Лазара Зимоњића из Чачка, изјављеним против пресуде Основног суда у Чачку 1К бр. 17/21 од 27.04.2021. године, у смислу члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног, адвоката Лазара Зимоњића, дана 17.08.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Поводом жалби бранилаца окривљеног АА, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧАВА СЕ**, пресуда Основног суда у Чачку 1К бр.77/2018 од 22.04.2019. године, тако што Апелациони суд у Крагујевцу, оставља на снази пресуду Основног суда у Чачку 1К бр.77/2018 од 22.04.2019. године, само у односу на окривљеног АА, с тим што се мења одлука о имовинскоправном захтеву, тако што се изоставља његова обавеза да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеној ББ износ од 52.500,00 динара, док у осталом делу изрека пресуде остаје непромењена, а жалбе бранилаца окривљеног **ОДБИЈАЈУ** се као неосноване и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку 1К бр.17/21 од 27.04.2021. године остављена је на снази пресуда Основног суда у Чачку 1К бр.77/2018 од 22.04.2019. године, с тим што је измењена одлука о имовинскоправном захтеву у ставу под 3. изреке пресуде, тако што се изоставља обавеза окривљеног АА, да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеној ББ износ од 52.500,00 динара, док у осталом делу изрека пресуде остаје непромењена.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- бранилац окривљеног АА, по службеној дужности адвокат Зорица Ђоковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП) и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Лазар Зимоњић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији из члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или побијану пресуду преиначи у смислу жалбених навода, уз захтев да он и окривљени буду обавештени о седници већа пред другостепеним судом.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж-440/21 од 15.06.2021. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу одбије, као неосноване, жалбе бранилаца окривљеног, а побијану пресуду, потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 511 став 1 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног, адвоката Лазара Зимоњића, на којој је размотрио целокупне списе овог кривичног предмета заједно са побијаном пресудом, која је испитана у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване, а да је поводом жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Зорице Ђоковић и адвоката Лазара Зимоњића, нужно преиначење побијане пресуде, по службеној дужности, ради правилне примене закона.

По оцени Апелационог суда, правилно је поступио првостепени суд када је оставио на снази пресуду Основног суда у Чачку 1К бр.77/2018 од 22.04.2019. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, с тим што је у делу одлуке о имовинскоправном захтеву изостављена обавеза окривљеног да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеној ББ износ од 52.500,00 динара, јер законски наследници сада покојне оштећене, у поновљеном поступку нису истакли имовинскоправни захтев, док је у осталом делу пресуда остала неизмењена.

Наиме, наведеном пресудом Основног суда у Чачку 1К бр.77/2018 од 22.04.2019. године, окривљена ВВ и окривљени АА (коме се судило у одсуству) оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204

став 1 тачка 1 у вези члана 33 и 61 КЗ и окривљена ВВ је осуђена на казну затвора у трајању од 1 (једне) године коју ће издржавати у просторијама у којима станује са применом мере електронског надзора, при чему не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена за време издржавања казне самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, а у коју казну се окривљеној урачунава време проведено у притвору почев од 28.03.2018. године до 29.03.2018. године, а окривљени АА је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате на име имовинскоправног захтева оштећеној ББ износ од 52.500,00 динара, а оштећенима ГГ и ДД износ од 82.250,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да плате суду на име паушала износ од по 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је у односу на трошкове одбране окривљених одлучено да падају на терет буџетских средстава суда. Наведена пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-704/19 од 24.09.2019. године.

Жалбом бранилаца окривљеног првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, јер побијана пресуда нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су нејасни и противречни, да је побијана пресуда заснована на доказима на којима се не може заснивати, записнику о саслушању окривљене ВВ у ПУ Чачак од 04.06.2014. године и записника о саслушању окривљеног АА у ПУ Чачка Ку.661/14 од 10.07.2014. године, јер на записницима о саслушању није унето упозорење о праву окривљених да себи узму браниоца, као ни одговор поводом те поуке, што је било од одлучног утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Такође, указује се да је записник о саслушању окривљене Душице Пековић пред Основним јавним тужиоцем у Чачку Кт.бр.490/14 од 06.09.2014. године незаконит доказ, јер је првостепени суд прочитао одбрану окривљене ВВ коју је дала пред Основним јавним тужиоцем у Чачку, без присуства браниоца, а ради се о кривичном делу за које је предвиђена обавезна одбрана.

По оцени Апелационог суда, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је окривљена ВВ пред овлашћеним службеним лицима ПУ Чачак дана 04.06.2014. године саслушана противно одредбама Законика о кривичном поступку, будући да у записник о њеном саслушању није унета изјава којом се она изричито изјаснила о праву да ли ће узети браниоца по свом избору, јер се из наведеног записника утврђује да је окривљена упозната о својим правима у смислу чл. 68 ЗКП и праву да ангажује браниоца, да је изјавила да жели поверљив разговор са браниоцем који јој је и омогућен, да се потом изјаснила да жели да изнесе своју одбрану у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Ане Томић, из ког изјашњења окривљене се несумњиво закључује да је прихватила именованог адвоката по службеној дужности, да је записник потписала без примедби, а да јој је исти претходно прочитан, те да при томе није навела да

ће узети браниоца по свом избору, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Лазара Зимоњића којима се указује да је побијана пресуда заснована на незаконитом доказу и да је побијана пресуда донета уз постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП, неосновани.

Такође, као неосновани су оцењени и жалбени наводи да је побијана пресуда заснована на исказу окривљене ВВ коју је дала пред Основним јавним тужиоцем у Чачку Кт.бр.490/14 од 06.09.2014. године, без присуства браниоца, јер из побијане пресуде произилази да је првостепени суд тај доказ само презентирао (страна 4 став 2) али исти није цено приликом доношења одлуке и на истој није засновао своју одлуку.

По оцени Апелационог суда, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА да је и окривљени АА пред овлашћеним службеним лицима ПУ Чачак дана 10.07.2014. године саслушан противно одредбама Законика о кривичном поступку, будући да у записник о његовом саслушању није унета изјава којом се он изричито изјаснио о праву да ли ће узети браниоца по свом избору, јер се из наведеног записника утврђује да је окривљени упознат о својим правима у смислу чл. 68 ЗКП и праву да ангажује браниоца, да је изјавио да не жели поверљив разговор са браниоцем, да се изјаснио да жели да изнесе своју одбрану у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Ане Томић, из ког изјашњења окривљеног се несумњиво закључује да је прихватио именованог адвоката по службеној дужности, да је записник потписао без примедби, а да му је исти претходно прочитан, те да при томе није навео да ће узети браниоца по свом избору, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Лазара Зимоњића којима се указује да је побијана пресуда заснована на незаконитом доказу и да је донета уз постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 1 ЗКП, неосновани.

Предмет оцене овог суда били су жалбени наводи браниоца окривљеног да је првостепени суд своју одлуку засновао на табеларном приказу међусобне телефонске комуникације између бројева телефона које су користили окривљени а на основу извештаја ПУ ОКП КОА бр.303/14 од 09.12.2014. године, а по ставу жалбе, ради се о незаконитом доказу, јер није било наредбе суда за прибављање тог доказа.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбама се истиче да је у поновљеном поступку погрешно утврђено да је окривљени АА извршио предметно кривично дело, јер првостепени суд није на потпун начин утврдио све чињенице које су предмет доказивања, при чему се у жалбама тврди да је првостепени суд без релевантних доказа утврдио да је окривљени извршио кривичноправне радње за које се оптужује и извео погрешне чињеничне и правне закључке.

Апелациони суд изнете жалбене наводе цени као неосноване, јер се истима не доводи у сумњу правилност чињеничних и правних закључака првостепеног суда да је окривљени АА извршио продужено кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, с обзиром да је првостепени суд у поновљеном поступку, правилном и свеобухватном оценом свих изведених доказа у појединачној и међусобној

вези, као и са одбраном окривљеног АА, исказа оштећених, сведока, одбране окривљене ВВ коју је дала пред овлашћеним службеним лицима ПУ у Чачак, увидом у записник о увиђају места догађаја, увидом у записник о претресању стана и других просторија, налаза и мишљења вештака златара проценитеља Ивана Лакушића, као и осталих писаних доказа, потпуно и правилно утврдио чињенично стање и правилно поступио, а о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне, довољне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и овај суд и на исте упућује.

Апелациони суд налази да првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА који је негирао извршење кривичног дела, налазећи да је његова одбрана супротна одбрани окривљене ВВ коју је дала у предистражном поступку, детаљно описујући претходни договор са окривљеним АА, редослед догађаја приликом уласка у станове оштећених, детаљно описујући о чему је вођен разговор са оштећенима, на који начин и које ствари је од оштећених узела (златни накит и новац) које је касније дала окривљеном, да би он накит продао, наводећи да је постојао договор између ње и окривљеног у вези кривичноправних радњи на штету оштећених, да је окривљени код себе имао ломач брава – цилиндара, поводом радње предузете на штету оштећених ГГ и ДД и исти употребио (који предмет је пронађен приликом претресања стана окривљеног АА дана 10.06.2014. године), због чега је одбрану окривљене ВВ дату у ПУ Чачак прихватио као истиниту, а одбрану коју је дала на главном претресу у којој негира извршење кривичног дела наводећи да је у периоду од 06.05. до 08.05.2014. године била на слави Ђурђевдан у месту Церова, није прихватио и о томе изнео јасне и образложене разлоге које и овај суд прихвата и на исте упућује.

На правилност закључка да је окривљени АА на начин и радњама како се то наводи извршио предметно кривично дело указују искази оштећених ДД, ГГ и сведока ЂЂ, којој је оштећена ББ тетка, који су се у поновљеном поступку детаљно изјаснили о одузетим стварима критичном приликом и начину уласка у станове оштећених од стране учиниоца кривичног дела. Првостепени суд је правилно у поновљеном поступку у смислу одредбе чл. 406 ЗКП у вези чл. 405 ЗКП на сагласан предлог странака прочитао исказ оштећене ЕЕ и сведока ЖЖ, прихватајући их у потпуности и налазећи да су исти сагласни са одбраном окривљене ВВ дате у ПУ Чачак. Исказ оштећених је у сагласности су са писаним доказима, и то записником о увиђају ПУ Чачак (из ког је утврђено да је дана 08.05.2014. године поводом пријаве провале стана оштећених ГГ и ДД констатовано да на улазним вратима стана недостаје половина цилиндричног улошка браве) записником о претресању стана окривљеног АА од 10.06.2014. године (из ког је утврђено да је пронађен један метални профил са прорезима, ткз. „ломач“ брава, сребрно сиве боје, део цилиндричног улошка браве златно-жуте боје и једна клешта са гумираним корицама црвено-сиве боје). Такође, супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд ценио исказ сведока ЗЗ која није потврдила наводе одбране окривљеног АА да је у периоду од 06.05. до 08.05.2014. године био код ње непрекидно, и о томе изнео јасне и образложене разлоге. Првостепени суд је из налаза и мишљења вештака златара – проценитеља Ивана Лакушића из Чачка утврдио вредност одузетог накита оштећенима, па је првостепени суд правилном оценом изведених доказа, у поновљеном поступку, на несумњив начин утврдио да је окривљени извршио предметно кривично дело које му је стављено на терет.

Имајући у виду да је правноснажном пресудом Основног суда у Чачку 1К-77/2018 од 22.04.2019. године окривљена ВВ оглашена кривом због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 33 и 61 КЗ и да се ради о правноснажној пресуди у односу на окривљену ВВ, с обзиром да је према окривљеном АА поступак поновљен, сходно одредби чл. 478 ст. 3 ЗКП и чл. 479 ЗКП, Апелациони суд је поводом изјављених жалби бранилаца окривљеног АА, по службеној дужности, ради правилне примене закона преиначио првостепену пресуду само у односу на окривљеног АА, тако што је остављена на снази пресуда Основног суда у Чачку 1К-77/2018 од 22.04.2019. године, с тим што је измењена одлука о имовинскоправном захтеву и изостављена његова обавеза да на име имовинскоправног захтева исплати оштећеној ББ износ од 52.500,00 динара, док је у осталом делу изрека пресуде је непромењена.

Из списка предмета произилази да је ПУ у Чачку актом бр. КОА-303/14 од 09.12.2014. године Основном јавном тужиоцу у Чачку, поступајући по захтеву за прикупљање потребних обавештења Кт.бр.490/14 од 27.11.2014. године доставила табеларни приказ међусобних телефонских комуникација бројева 061/649-0174 и 061/1639665 за тражени временски период од 05.05.2014. године до 09.05.2014. године), међутим, основано је указивање у жалби да је на описани начин поступљено супротно одредби чл. 286 ст. 3 ЗКП („Сл. гласник РС“ број 55/2014 од 23.05.2014. године) којим је прописано, да по налогу судије за претходни поступак, а на предлог јавног тужиоца, полиција може у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, прибавити евиденцију остварене телефонске комуникације, коришћених базних станица или извршити лоцирање места са којег се обавља комуникација.

Првостепени суд је ценио наведени доказ у виду табеларног приказа међусобне телефонске комуникације између бројева телефона које су користили окривљени, али по налажењу другостепеног суда исти није био од одлучног утицаја приликом доношења одлуке о кривици окривљеног АА, јер је одлучне чињенице како је то већ наведено, првостепени суд утврдио на основу одбране окривљене ВВ коју је дала пред ПУ Чачак, исказа оштећених, сведока, записника о увиђају места догађаја, записника о претресању стана и других просторија окривљеног АА и налаза и мишљења вештака златара проценитеља Ивана Лакушића, на основу којих је потпуно и правилно утврдио чињенично стање, о чему је у образложењу побијане пресуде дао јасне, довољне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и овај суд и на исте упућује.

По оцени овог суда првостепени суд је правилно у поновљеном поступку извео закључак да је окривљени АА у радњама које су му стављене на терет остварио сва законска обележја продуженог кривичног дела тешка крађа из чл. 204 ст. 1 тач. 1 КЗ у вези чл. 33 и чл. 61 КЗ за која је оглашен кривим, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом изјављених жалби, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности у смислу члана 54 КЗ, које је суд и раније ценио у претходно

окончаном поступку, да се ради о вишеструко осуђиваном лицу, између осталих и за исто кривично дело, налазећи да је правилна одлука суда у погледу изречене кривичне санкције којом је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, правилно налазећи да ће се са наведеном казном постићи сврха кажњавања из члана 42 КЗ и општа сврха прописивања изрицања кривичне санкције из члана 4 став 2 КЗ, па су жалбени наводи браниоца окривљеног којима указује да је казна превисоко одмерена указујући на личне и породичне прилике окривљеног, оцењени као неосновани, посебно што се жалбеним наводима не указује на околности које првостепени суд у претходно окончаном поступку није имао у виду и није ценио, већ се само даје другачија оцена истих околности, уз навођење да је супруга окривљеног трудна, чиме се не доводи у сумњу правилност одлуке првостепеног суда у овом делу.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 и члана 459 став 1 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Радица Карић, с.р.

Председник већа-судија
Ружица Ђурђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић